

Pripomienky
skupiny občanov a organizácií zaoberajúcich sa ochranou ľudských práv
k návrhu zákona
ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 241/2001 Z.z. o ochrane utajovaných
skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č.
418/2002 Z.z.

Pripomienky k jednotlivým ustanoveniam sú pod každým ustanovením v kurzíve.

Čl. I

Zákon č. 241/2001 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 418/2002 Z.z. sa mení a dopĺňa takto:

2. V § 2 písmene a) sa za slovom „vec“ vypúšťajú slová „uvedená v zozname utajovaných skutočností“ a za slovom „poškodením,“ sa vkladajú slová „neoprávneným rozmnožením,“.

....

5. V § 3 ods. 3 až 6 sa vypúšťa text za bodkočiarkou.

....

7. § 4 znie:

„§ 4

Utajované skutočnosti sa môžu vyskytovať v oblastiach, ktoré určí vláda Slovenskej republiky svojim nariadením. Návrhy oblastí utajovaných skutočností spracuje Úrad podľa návrhov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky²⁾ (ďalej len „ústredný orgán štátnej správy“).

Pripomienky k bodu 2., k bodu 5. a k bodu 7.

Body 2., 5. a 7. navrhujeme vypustiť.

Pripomienky považujeme za zásadné.

V dôvodovej správe k predmetnej pripravovanej novele zákona o ochrane utajovaných skutočností sa k bodu 7 uvádza: „Platný systém vytvárania zoznamov utajovaných skutočností na základe príloh č. 1 až 4 formou taxatívneho výpočtu utajovaných skutočností jednotlivých rezortov sa v praxi neosvedčil a spôsobil vzhľadom na nepružnosť a nereálnu nadsadenosť čo do počtu ako aj stupňa označenia utajenia jednotlivých skutočností. Navrhuje sa určovanie oblastí utajovaných skutočností formou nariadenia vlády s tým, že príslušné orgány, resp. vedúci budú zodpovední v zmysle § 10 za konkrétne určenie utajovaných skutočností v pôsobnosti svojho rezortu aj s príslušným určením stupňa utajenia v zmysle § 3.“

Body 2., 5., a 7. navrhovanej novely úplne rušia doterajší princíp, podľa ktorého vec alebo informácia môže byť utajovaná ako utajovaná skutočnosť len vtedy, ak sa nachádza v taxatívnom výpočte (zozname) utajovaných skutočností. Podľa navrhovaného znenia vec alebo informácia bude môcť byť utajená ako utajovaná skutočnosť už vtedy, ak bude spadať do aspoň jednej z ustanovených „oblastí“ a vedúci konkrétneho orgánu posúdi, že ju vzhľadom na záujem Slovenskej republiky treba chrániť.

Samotný pojem „oblast“ je svojou povahou niečo všeobecné. **Oblasťou je vždy určitá množina prvkov (vecí resp. informácií), ktorej presný obsah a počet nie je možné vopred určiť.**

Skutočnosť, že podľa navrhovaného znenia budú „oblasti“, v ktorých sa môžu vyskytovať utajované skutočnosti, **široko vymedzené**, vyplýva aj z dôvodovej správy k bodu 7., kde sa uvádza, že **sa navrhuje zrušiť taxatívny výpočet utajovaných skutočností.**

Podľa súčasne platného znenia zákona o ochrane utajovaných skutočností a podľa súčasne platnej nadväzujúcej vyhlášky NBÚ, ktorou sa ustanovuje taxatívny zoznam utajovaných skutočností, je možné do značnej miery konkretizovať, ktoré veci resp. informácie môžu byť utajované ako utajovaná skutočnosť a naopak ktoré veci resp. informácie v žiadnom prípade utajované byť nemôžu. Avšak **podľa navrhovaného znenia presné určenie vecí resp. informácií, ktoré môžu byť utajované ako utajovaná skutočnosť a vecí, ktoré utajované byť nemôžu, už vzhľadom na šírku a neurčitosť obsahu jednotlivých „oblastí“ nebude možné.**

Nahradenie taxatívneho výpočtu utajovaných skutočností „oblastami“, v ktorých sa môžu vyskytovať utajované skutočnosti, sa vytvára **príliš veľký priestor pre subjektívne posúdenie zodpovedného orgánu resp. vedúceho, ktoré veci alebo informácie utají a ktoré naopak neutají.**

Veľký subjektivismus rozhodovania o utajení jednotlivých vecí alebo informácií je tiež podporený **veľmi všeobecnými formuláciami uvedenými § 3 ods. 2 až 6 zákona o ochrane utajovaných skutočností, ktorými sa príslušný orgán má riadiť pri určovaní stupňa utajenia.** V zmysle § 3 ods. 6 zákona o ochrane utajovaných skutočností bude po prijatí navrhovaného znenia dokonca možné rozhodnúť, že utajovanou skutočnosťou bude každá vec alebo informácia, ktorú bude možné zaradiť do jednej zo stanovených „oblastí“ a zároveň ak by manipulácia s ňou mohla zapríčiniť poškodenie právom chránených záujmov právnickej alebo fyzickej osoby, ktoré by mohlo byť nevýhodné pre záujmy Slovenskej republiky.

Zrušenie taxatívneho výpočtu utajovaných skutočností , jeho nahradenie (zoznamu utajovaných skutočností) neurčitými a širokými „oblasťami“ a aplikácia veľmi neurčitých pojmov obsiahnutých v § 3 zákona bude mať za následok, že orgány štátu budú môcť podľa uváženia utajiť prakticky každú vec alebo informáciu, ktorú možno zaradiť do jednej zo stanovených oblastí.

a)

K nesúladu navrhovaného znenia s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky „Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.“ Jedným zo základných znakov právneho štátu je **princíp právnej istoty**. Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp.zn. PL. ÚS 36/95 uviedol: "K imanentným znakom právneho štátu neodmysliteľne patrí aj **požiadavka (princíp) právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok...**".

Každý všeobecne záväzný právny predpis musí byť svojim obsahom aj dôsledkami v súlade s princípom právnej istoty. Princíp právnej istoty znamená, že právne predpisy umožňujú občanom **predvídať spôsob konania orgánov štátu a tiež presne určiť resp. predvídať svoje práva a povinnosti** vyplývajúce občanom z právneho predpisu.

Podľa judikatúry **Európskeho súdu pre ľudské práva** k čl. 10 Dohovoru, ktorý ustanovuje právo na slobodu prejavu a právo na informácie, ak zákon obmedzuje základné práva a slobody priznané Dohovorom (napr. právo na informácie), musí nevyhnutne spĺňať určité **kvalitatívne kritériá**. V rozsudku vo veci **Sunday Times z roku 1978, A-30, §§ 47-49** Európsky súd pre ľudské práva vyslovil, že z výrazu „predvídané zákonom“ vyplývajú dve podmienky: **dostatočná prístupnosť a predvídateľnosť zákona, aby bolo občanovi umožnené upraviť svoje správanie vo svetle predvídateľných dôsledkov určitého aktu.**

Zákon, ktorý tieto kvalitatívne kritériá nespĺňa a ktorý neumožňuje predvídať spôsob správania orgánov štátu a občanom neumožňuje predvídať svoje práva a povinnosti, je **v rozpore s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.**

Podľa názoru **Ústavného súdu SR** vyslovenom v náleze PL. ÚS 15/1998 „Jedným z definičných princípov právneho štátu je právna istota.“ Nejasnosť a **vágnosť ustanovenia** zákona vytvára podľa ústavného súdu **stav právnej neistoty, čím sa ustanovenie dostáva do rozporu s čl. 1 ústavy.**

Ústavný súd v náleze PL. ÚS 36/95 uvádza: „Požiadavkou právnej istoty je, **aby zákony v právnom štáte boli pochopené dostatočne a aby umožňovali ich adresátom urobiť si aspoň predstavu o svojej právnej situácii.**“

Navrhované znenie novely zákona o utajovaných skutočnostiach jednoznačne **nesplňa vyššie uvedené kritériá.**

V dôsledku zrušenia taxatívneho zoznamu vecí, ktoré môžu byť utajené ako utajovaná skutočnosť a nahradením taxatívneho a podrobného zoznamu **neurčitými a široko koncipovanými „oblasťami“** nebudú mať občania **možnosť predvídať, ktorá informácia alebo vec je utajená alebo môže byť utajená a na sprístupnenie ktorej informácie majú právo.**

Navyše **aj orgány** (všeobecné súdy v rámci správneho súdnictva podľa 5. časti OSP), ktoré budú **príslušné na preskúmanie rozhodnutí** o sprístupnení resp. nesprístupnení informácií označených za utajované skutočnosti, **nebudú môcť vzhľadom na šírku „oblastí“**, v ktorých sa môžu vyskytovať utajované skutočnosti a vzhľadom na **neurčitost' a vágnosť pojmov** obsiahnutých v § 3 ods. 2 až 6 zákona **posúdiť, či bolo utajenie vecí alebo informácií v súlade so zákonom a či vybočilo alebo nevybočilo z medzí zákona.**

Prijatím navrhovanej novely by sa teda utvorila aj **interpretačná neistota**, ktorá je podľa nálezu Ústavného súdu PL. ÚS 15/98 tiež v rozpore s definíciou Slovenskej republiky ako právneho štátu zakotvenou v čl. 1 Ústavy SR.

Navrhované znenie novely zákona o ochrane utajovaných skutočností **neumožňuje občanom a všeobecným súdom zo znenia zákona, ani zo znenia pripravovaných vykonávacích predpisov, určujúcich len všeobecné „oblasti“, predvídať resp. určiť okruh informácií, na ktorých sprístupnenie majú občania právo a preto je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky ako aj s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.**

Všeobecné súdy v Slovenskej republike by vzhľadom na uvedené nemohli po prijatí navrhovanej novely poskytnúť občanom pri preskúmaní rozhodnutí o nesprístupnení informácií účinnú ochranu. Vzhľadom na to, že o veci majú právomoc rozhodovať všeobecné súdy, je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR a v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR právomoc ústavného súdu vylúčená. Občan by sa teda nemohol domáhať ochrany svojho práva ani na Ústavnom súde SR.

Navrhované znenie zákona by tak potenciálne malo za následok **nárast sťažností občanov SR na Európskom súde pre ľudské práva v Štrasburgu** pre porušenie čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

b)

K nesúladu dôsledkov prijatia navrhovaného znenia s čl. 13 ods. 2 a s čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky

Podľa čl. 13 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky „Medze základných práv a slobôd možno upraviť **za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.**“

Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky „Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia **v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.**“

Pri každom obmedzení práva na slobodu prejavu a práva na informácie zakotveného v čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky je potrebné dodržať ústavné podmienky ustanovené v čl. 26 ods. 4 ústavy. V individuálnych rozhodnutiach nie je možné obmedziť právo na informácie v rozpore s ústavnými kritériami uvedenými v čl. 26 ods. 4 ústavy – t.j. ak to nie je nevyhnutné pre ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejný poriadok a pod. V opačnom prípade bude týmto **individuálnym rozhodnutím porušená Ústava Slovenskej republiky a v nej zakotvené ústavné právo.**

Aby sa porušovaniu ústavných podmienok obmedzenia práva na informácie predišlo, **je nevyhnutné, aby boli informácie, ktoré môžu byť utajované, presne a taxatívne vymedzené a aby tieto taxatívne zoznamy obsahovali naozaj len informácie, ktorých utajenie je nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok, ochranu práv a slobôd iných a pod. – t.j.**

informácie, ktoré splňajú podmienky obmedzenia práva na informácie podľa čl. 26 ods. 4 ústavy.

Navrhované znenie však zrušením taxatívnych zoznamov utajovaných skutočností a nahradením taxatívnych zoznamov širokými a neurčitými „oblasťami“ spôsobí **veľké riziko, že, individuálnymi rozhodnutiami** vydanými na základe širokých a neurčitých „oblastí“ a vágnych a všeobecných právnych pojmov obsiahnutých v § 3 ods. 2 až 6 **budú veľmi často porušované ústavné podmienky** ustanovené v čl. 26 ods. 4 ústavy (t.j. že informácie o činnosti orgánov budú utajované a nebudú zverejňované, napriek tomu, že to **nebude nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, verejný poriadok a pod.**)

Existencia súčasne platných taxatívnych zoznamov utajovaných skutočností je naopak zárukou, že individuálne rozhodnutie o utajení resp. nezverejnení informácie o činnosti orgánov štátu bude rešpektovať jasné medze jednotlivých položiek zoznamu utajovaných skutočností a mnohonásobne sa zníži riziko, že týmito rozhodnutiami bude porušovaná Ústava Slovenskej republiky.

c)

K nesúladu navrhovaného znenia s čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a so záujmom štátu na zvyšovaní transparentnosti výkonu verejnej správy, kontroly výkonu verejnej správy a zámerom vlády SR týkajúcim sa boja proti korupcii.

Podľa čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky „**Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel.**“

Navrhované znenie novely zákona o ochrane utajovaných skutočností môže mať za následok výrazné obmedzenie práva občanov na informácie o činnosti orgánov štátu.

Podstatou a zmyslom práva na informácie je **kontrola štátnej moci resp. kontrola výkonu verejnej správy a nakladania s verejnými prostriedkami.**

Prijatím navrhovaného znenia novely zákona o ochrane utajovaných skutočností môže byť táto kontrola znemožnená, pretože rozsah poskytovaných a zverejňovaných informácií bude de facto závisieť na ľubovôli vedúcich jednotlivých úradov resp. orgánov verejnej správy.

V **Národnom programe boja proti korupcii** sa uvádza: „Predchádzať korupcii možno najúčinnnejšie systémovými opatreniami, ktoré **obmedzujú priestor pre subjektívne rozhodnutia** štátneho úradníka alebo iného verejného činiteľa.“

... „Existencia jasných, presne definovaných a predvídateľných pravidiel, ktoré platia pre všetkých rovnako a ktoré umožňujú jediný výklad, je nevyhnutným predpokladom vlády zákona a existencie právneho štátu. Takéto pravidlá sú tiež nevyhnutné na boj s korupciou. Nejasnosť, nestálosť a nepredvídateľnosť pravidiel - či už zákonov alebo nezákonných aktov - totiž vytvára priestor pre subjektívny výklad a korupčne motivované konanie.“

Navrhované znenie novely zákona o utajovaných skutočnostiach bude svojimi dôsledkami v rozpore s cieľmi uvádzanými v Národnom programe boja proti korupcii, pretože navrhovaná novela **umožní** vďaka širokým a vágnym pojmom **subjektívne rozhodovanie o utajení**, pričom nie je možné vylúčiť zlyhanie ľudského faktora pri utajení aj takých informácií o činnosti orgánov verejnej správy, na ktorých zverejnení je verejný záujem.

Naopak, **existencia taxatívnych zoznamov** utajovaných skutočností pôsobí tiež **ako prevenčné protikorupčné opatrenie**, pretože zabráňuje možnosti svojvoľne utajiť akúkoľvek informáciu o činnosti orgánu verejnej správy.

d)

K údajnej „nadsadenosti“ a „nepružnosti“ súčasne platných zoznamov utajovaných skutočností

Predkladateľ v dôvodovej správe k návrhu novely zákona uvádza: „Platný systém vytvárania zoznamov utajovaných skutočností na základe príloh č. 1 až 4 formou taxatívneho výpočtu utajovaných skutočností jednotlivých rezortov sa v praxi neosvedčil a spôsobil vzhľadom na **nepružnosť a nereálnu nadsadenosť čo do počtu ako aj stupňa označenia utajenia jednotlivých skutočností**. Navrhuje sa určovanie oblastí utajovaných skutočností formou nariadenia vlády s tým, že príslušné orgány, resp. vedúci budú zodpovední v zmysle § 10 za konkrétne určenie utajovaných skutočností v pôsobnosti svojho rezortu aj s príslušným určením stupňa utajenia v zmysle § 3.“

S tvrdenou „nadsadenosťou“ a „nepružnosťou“ zoznamov utajovaných skutočností nemožno súhlasiť z nasledovných dôvodov:

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 241/2001 Z. z. v súčasnom znení je utajovanou skutočnosťou „informácia alebo vec **uvedená v zozname** utajovaných skutočností, ktorú vzhľadom na záujem Slovenskej republiky **treba chrániť** pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením. (ďalej len "neoprávnená manipulácia").“

Podľa § 8 ods. 1 zák. č. 241/2001 Z. z. v súčasnom znení „Ak pominula **potreba ochrany informácie alebo veci obsahujúcej utajované skutočnosti alebo uplynula ustanovená lehota jej utajenia**, pôvodca utajovanej skutočnosti rozhodne o zmene alebo zrušení stupňa utajenia.“

Podľa súčasného znenia zákona sa teda za utajovanú skutočnosť nepovažuje každá informácia alebo vec (ďalej len „informácia“) uvedená v zozname utajovaných skutočností. Utajovanou môže byť len informácia uvedená v zozname, ktorú treba vzhľadom na záujem Slovenskej republiky chrániť.

Pre označenie informácie za utajovanú skutočnosť musia byť teda splnené dve kumulatívne podmienky – informácia musí byť uvedená v zozname utajovaných skutočností (formálna podmienka) a zároveň musí existovať potreba chrániť informáciou vzhľadom na záujem Slovenskej republiky pred neoprávnenou manipuláciou (materiálna podmienka).

Pôvodca utajovanej skutočnosti je povinný **skúmať potrebu utajenia** informácie nielen pri jej označovaní a určovaní stupňa utajenia, ale v zmysle § 8 ods. 1 zákona aj počas celej jej existencie. Pokiaľ teda nastane situácia, že ako utajovaná je označená informácia, ktorá sa síce nachádza v zozname, avšak ktorú už nie je potrebné chrániť pred neoprávnenou manipuláciou, stane sa tak v rozpore so zákonom č. 241/2001 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností.

Nie je preto pravdou, že existencia taxatívneho zoznamu spôsobuje „nepružnosť a nereálnu nadsadenosť čo do počtu ako aj stupňa označenia utajenia“. Uvedený stav nastal v dôsledku formalistickej a nesprávnej aplikácie zákona, keď vedúci orgánov za utajovanú skutočnosť označovali všetky informácie uvedené v zozname, bez ohľadu na splnenie materiálnej podmienky (t.j. skutočnej potreby chrániť ich vzhľadom na záujmy SR).

Rovnako **nemožno súhlasiť s námietkou o „nepružnosti“ zoznamu utajovaných skutočností**. Zoznam utajovaných skutočností je totiž určovaný vyhláškou Národného bezpečnostného úradu. Jeho prípadná zmena, spresnenie, či doplnenie o ďalšie položky (utajované skutočnosti) je preto možná v relatívne krátkom čase a pomerne nekomplikovaným spôsobom.

Predkladacia správa k návrhu novely zákona zdôvodňuje potrebu novelizácie požiadavkami NATO, ktoré sú nezriedka uvádzané iba v podobe všeobecných deklarácií. Dôvodová, ani predkladacia správa však neobsahuje tvrdenie, že aj zrušenie taxatívneho zoznamu utajovaných skutočností je požiadavkou NATO. Napokon, v dôvodovej správe k súčasne platnému zneniu zákona (ktorý obsahuje taxatívny výpočet utajovaných skutočností) sa uvádza, že jeho prijatie reagovalo na požiadavku priblíženia slovenskej právnej úpravy úprave v krajinách NATO a vychádza zo štandardov NATO.

V dôvodovej správe k súčasne platnému zneniu zákona sa doslovne uvádza: „Pri príprave nového zákona sa vychádzalo z praktických potrieb a požiadaviek odborných zložiek Slovenskej republiky a zmluvných partnerov už schválených Bezpečnostných dohôd o vzájomnej ochrane vymieňaných utajovaných skutočností, ktoré Slovenská republika uzatvorila s NATO, Západoeurópskou úniou, USA, Francúzskom, Nemeckom, Talianskom, Veľkou Britániou a dohôd, ktoré sú pripravované. V jednotlivých ustanoveniach zákona **sú aplikované požiadavky na ochranu utajovaných skutočností, ako sú uvedené v Dokumente C-M (55) 15 (Final) „Bezpečnosť v rámci organizácie Severoatlantickej zmluvy“**.“

V zmysle uvedených skutočností je zjavné že **existencia súčasne platných taxatívnych zoznamov utajovaných skutočností je plne kompatibilná so štandardmi v členských krajinách NATO** a zrušenie taxatívnych zoznamov utajovaných skutočností nie je nevyhnutné v záujme vstupu Slovenskej republiky do NATO.

Riešením, ktoré by zdokonalilo a vyjasnilo dnešnú právnu úpravu môže byť okrem spresnenia taxatívneho zoznamu utajovaných skutočností **jednoznačné zákonné stanovenie právomoci vedúceho príslušného orgánu na základe taxatívneho zoznamu rozhodnúť** o tom, že vec alebo informácia je utajovanou skutočnosťou a určiť stupeň jej utajenia, avšak **len vtedy, ak je ju súčasne vzhl'adom na záujem Slovenskej republiky potrebné chrániť**.

15. V § 10 ods. 1 sa vkladá nové písmeno a), ktoré znie:
„a) ustanovuje základné vymedzenie utajovaných skutočností,“
Doterajšie písmená a) až g) sa označujú ako b) až h).

Pripomienky k bodu 15.

odporúčame úpravu formulácie

Pripomienky považujeme za zásadné

Dôvodová správa k navrhovanej novele zákona hovorí: „Navrhuje sa určovanie oblastí utajovaných skutočností formou nariadenia vlády s tým, že príslušné orgány, resp. vedúci budú zodpovední v zmysle § 10 za konkrétne určenie utajovaných skutočností v pôsobnosti svojho rezortu aj s príslušným určením stupňa utajenia v zmysle § 3.“

*Navrhované znenie § 10 ods. 1 svojou dikciou navyše nenaznačuje, že vedúci by vykonával konkrétne určenie utajovaných skutočností, ako sa spomína v dôvodovej správe, ale počíta sa s tým, že vedúci by ustanovoval **iba základné vymedzenie** utajovaných skutočností.*

*Navrhovaný pojem „základné vymedzenie utajovaných skutočností“ je v porovnaní s plánovaným „konkrétnym určením utajovaných skutočností“ **veľmi neurčitý a všeobecný**. Ani z celého kontextu zákona nie je vôbec zrejmé, akú úlohu by toto základné vymedzenie malo mať, čo by bolo obsahom „základného vymedzenia a akú mieru všeobecnosti by „základné vymedzenie“ malo.*

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené pripomienky považujeme za nevyhnutné, aby bolo v zákone zachované určenie utajovaných skutočností prostredníctvom taxatívneho výpočtu vecí resp. informácií, ktoré môžu byť utajovanou skutočnosťou.

Jedine takéto riešenie bude zárukou, že nebude utajovaný nadmerne široký okruh informácií a vecí, a že v dôsledku toho nepríde k protiústavnému obmedzovaniu práv občanov.